

Como decimos anteriormente, el Gobierno con esto no ha querido más que producir un golpe de efecto y acallar un poco los ánimos; pues, entendemos que no podía hacer otra cosa, ya que las redenciones á metálico continuarán como hasta ahora, mientras no se reforme la ley ó se confeccione otra de nueva por las Cortes, en la que no se admitan las redenciones, obligando al servicio de las armas lo mismo á los ricos que á los pobres.»

L'imperi de la demoeracia (?)

**Carta oberta de bat á bat a mon
amich en Mateu Carreras de
Mahó, aprenent de Galeno.**

Saps noy? L'home tomaquet s'ha revolucionat, hi ha donat el crit, aquell crit tant discutit y bescantat en els cenacles de café.

L'home tomáquet ha agafat un bastó y am un gest heróich, violent y dominador s'ha fet amo absolut de la nostra ínsula. Tú, no saps pas lo que's manar el poble, no saps pas que vol dir «democracia» tu ho has llegit cent voltas y t'has pensat qu'era aixó y lo de mes enllá oy? Donchs no! ¡Democracia, vol dir privació absoluta d'afeytarse ningú, sinó t'ho vols creuer vina y preguntaho á n'els meus convehins...

Si noy, sí, el poble ha manat vuit dias y també si haguessis sigut entre nosaltres sabrias que tot alló de «lo que's teu es meu» y «la propietat es un robo» y «el mon es de tothom» y hasta lo dels 17 minuts que'ns semblavan cosas tan utópicas, per lley del nostre poble, per una lley sense códich pero am bastó y renechs, aquí, a n'aquesta vila, ha sigut un fet vist y provat...

Hem arribat fins á la repartidora...

Sempre ho havia sentit á dir que un poble quan se desbordava era tremendo pero jo, que vols que't diga, de Granollers no m'ho haguera cregut may; tan quiet, tan pacífich y tan vallesá, com es.

Jo no m'esplico aquest fenómeno de soptada —transformació anímica— del nostre poble mes que per una lley, d'herencia, que fins are ha viscut latent en nosaltres.

Deuria estudiarse aixó en un tema que digués per exemple: *En Robespierre, els seus... espermatosoides y la cariokinesis consegüent am alguns óvuls vallesans consecutius lleys d'herencia.*

Jo no m'ho explico d'altre manera aquest radicalisme. Granollers era pacífich y tranquil, mes pacífich y reposat que'l mateix mar pacífich en día de bonansa y tot de sopte, sense explicació de causa manifesta, s' aixeca ayrat, bada la boca y cluca'ls ulls exasperadament, es revesteix de valor y diu: ¡soch amo!... aqui no passa cap carro... ni bicicletas ni res... y efectivamente aquí no ha passat res durant vuit dias.

Y donchs no concibeixes bon amich, tu que, com jo, portat per el teu esprit analítich, entre mitj de las observacions á la carn d'olla de la nostra dispesa, sabs arribar á concepcions casi ultra espirituals, no concibeixes, dich, oh amich doctíssim, que'l nostre poble, en aquest mohiment de revolta ha sigut portat per la ineludible lley d'una herencia de temperament revolucionari qu'en Robespierre devía llegarnos allá en els seus temps de calavera, suposant qu'aquest esbalotayre hagués estat á Granollers y hagués tingut relacions mes ó menys íntimes am alguna dona de casa nostra?

Jo, no d'altre manera puch esplicarme aquest fenomen porque, has de saber que tal com ens veus, tant mansoys, vam cremar un convent y vam trencar mes de vuytanta xicras del telégrafo, proferint tots els crits que tenen desde dos anys de presiri per munt.

¡L'home tomáquet! ¿Y que vol dir? No hi ha tomáquets que hasta causan el cólera?...

Donchs també ha sigut epidemia lo que ha passat sobre nosaltres.... Una plaga terrible menaçadora, la justicia popular, la llivertat popular y tot lo popular engendrada per un germen en forma de bacilo, en forma de bastó, pero, ay amich meu que tot passá! Contra d'